

F° nr.:

Uitgifte

Repertoriumnummer 21/
Griffienummer 21/
Rolnummer 18/4521/A
Datum van uitspraak 25 maart 2019

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling	Referentie bestelling
CD nummer	CD nummer
RD nummer	RD nummer

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op: AR-nr.: HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op: Rolnummer hof:
--

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie burgerlijke rechtbank

vonnis

Kamer AB14

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Inzake:

A.F.,
wonende te [adres, België], met rijksregisternummer [...],

eisende partij

- persoonlijk aanwezig en bijgestaan door Mr. te [adres]

TEGEN:

G.V.,
geboren op 24/03/1961 en wonende te [adres] (NEDERLAND),

verwerende partij

- vertegenwoordigd ter zitting door Mr. loco Mr. te 2300

* * * * *

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, ondermeer:

- de dagvaarding betekend op 16 augustus 2018 door het ambt van gerechtsdeurwaarder Charles Mertens met standplaats te Antwerpen, neergelegd ter griffie op 19 september 2018;
- de beschikking gewezen overeenkomstig artikel 747, §1, Ger. W. op 24 oktober 2018, waarbij de conclusietermijnen en de rechtsdag werden bepaald;
- de besluiten van partijen.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden, op 25 februari 2019.

1. Feiten

In 2007 heeft de heer A.F. naar eigen zeggen met de heer G.V. een overeenkomst gesloten blijkens dewelke de heer G.V. voor de heer A.F. een aantal kunstvoorwerpen mocht verkopen.

In geval van verkoop verkreeg de heer G.V. een commissie van 25% op de verkoopprijs. De heer G.V. betwist dat er een overeenkomst tussen partijen tot stand zou zijn gekomen.

In 2007 en 2008 heeft de heer G.V. volgens de heer A.F. daadwerkelijk een aantal voorwerpen verkocht. Vervolgens zou de verkoop zijn stilgevallen waarna de heer A.F. aan de heer G.V. zou hebben verzocht de onverkochte goederen terug te bezorgen. De heer G.V. heeft volgens de heer A.F. echter niet alle voorwerpen terug bezorgd.

De heer A.F. stelt dat hij in 2013 had dienen vast te stellen dat de heer G.V. via e-bay nog steeds zijn kunstvoorwerpen te koop aanbood. Derhalve schreef hij de heer G.V. en e-bay dienaangaande aan. In 2015 had de heer A.F. dit naar eigen zeggen opnieuw dienen vast te stellen waarna zijn raadsman de heer G.V. bij mail van 15 januari 2016 in gebreke stelde.

Bij mail van 16 januari 2016 erkende de heer G.V. dat hij nog slechts 1 schilderij van de heer A.F. in zijn bezit had. Hij wilde dit schilderij enkel terugsturen aan de heer A.F. mits de kosten dienaangaande door deze laatste zouden worden vergoed. De andere voorwerpen zouden volgens de heer G.V. in het verleden reeds naar de heer A.F. in Addis Abeba (Ethiopië) zijn verstuurd.

Daar partijen niet tot onderlinge overeenstemming konden komen, is de heer A.F. op 16 augustus 2018 overgegaan tot dagvaarden van de heer G.V..

2. Vordering

Blijkens diens syntheseconclusie van 24 december 2018 luidt de vordering vanwege de heer A.F. als volgt:

‘- rechtdoende omtrent de vordering van conculant

na te hebben geoordeeld dat Uw Rechtbank rechtsmacht bezit m.b.t. deze zaak, de vorderingen van conculant ontvankelijk en gegrond te verklaren,

mitsdien,

verweerder te veroordelen tot het kosteloos afleveren van het schilderij van schilder N., waarvan de eigendom aan conculant toebehoort, dit binnen een termijn van 5 dagen na betekening van Uw tussen te komen vonnis en onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 EUR per dag vertraging,

en

verweerder bij toepassing van artikel 19 lid 3 van het Gerechtelijk Wetboek te veroordelen tot het overmaken van de totale afrekening (met inbegrip van een overzicht van de verkochte voorwerpen en de prijs per voorwerp waarvoor het is verkocht) van de door verweerder voor conculant uitgevoerde prestaties, dit binnen een termijn van 5 dagen na betekening van Uw tussen te komen vonnis en onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 EUR per dag vertraging,

en

verweerder te veroordelen tot het betalen aan conculant van een schadevergoeding van 7.500,00 EUR provisioneel, dit onder voorbehoud van verdere begroting in de loop van het geding, met name na ontvangst van de afrekening e.d. van verweerder,

- rechtdoende omtrent de kosten van het geding

verweerder te veroordelen tot het betalen aan conculant van de kosten van het geding, aan de zijde van conculant begroot als volgt :

- inleidende dagvaarding : 419,75 EUR
- rechtsplegingsvergoeding : 1.440,00 EUR'

Blijkens diens syntheseconclusie van 21 januari 2019 luidt de vordering vanwege de heer G.V. als volgt:

'In Hoofddorde,

Te zeggen voor recht dat de Belgische Rechtbanken onbevoegd zijn om kennis te nemen van onderhavige vordering.

Dienvolgens de vordering af te wijzen als zijnde onontvankelijk, minstens ongegrond.

Tegenpartij te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding, deze laatste te begroten op 1.480,00 euro.

In Ondergeschikte orde,

De vordering af te wijzen als zijnde ongegrond.

Tegenpartij te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding, deze laatste te begroten op 1.480,00 euro.'

3. Internationale rechtsmacht

De internationale rechtsmacht van de Belgische rechtbanken en hoven doelt op de mogelijkheid van een Belgisch rechtscollege van de rechterlijke orde om kennis te nemen van een bepaalde eis, wanneer de elementen van deze rechtsvordering een niet-Belgisch component bevatten.

In dit geschil betwist de heer G.V. de internationale rechtsmacht van de Belgische rechtscolleges, omdat hij woonachtig is in Nederland. Deze rechtbank moet dan ook onderzoeken of de Belgische rechtscolleges kennis kunnen nemen van deze eisen, met andere woorden of de heer A.F. in deze omstandigheden beroep kan doen op één van de Belgische staatsmachten, met name de Belgische rechterlijke macht.

Art. 4.1 van de EU-Verordening nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, bepaalt:

"Onverminderd deze verordening worden zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat."

Op voormelde bepaling bestaan een aantal uitzonderingen waaronder deze geregeld door artikel 17 en 18.1 van voormelde EU-Verordening. Artikel 17 luidt als volgt:

"1. Voor overeenkomsten gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, wordt de bevoegdheid geregeld door deze afdeling, onverminderd artikel 6 en artikel 5, punt 7, wanneer:

- a) ...;
- b) ...;
- c) in alle andere gevallen, de overeenkomst is gesloten met een persoon die commerciële of beroepsactiviteiten ontplooit in de lidstaat waar de consument woonplaats heeft, of dergelijke activiteiten met ongeacht welke middelen richt op die lidstaat, of op meerdere staten met inbegrip van die lidstaat, en de overeenkomst onder die activiteiten valt."

De heer G.V. toont niet afdoende naar recht aan dat de heer A.F. ten tijde van de contractsluiting in 2007 geen consument was. Blijkens het uittreksel van de Kruispuntbank der Ondernemingen (hierna de KBO) dat hij neerlegt onder zijn stuk 1 werd de inschrijving van de heer A.F. in de KBO beëindigd in 2001. Pas in 2016 werd de heer A.F. opnieuw ingeschreven in de KBO. De heer G.V. maakt het niet aannemelijk dat de heer A.F. ook in de tussenliggende jaren nog handelaar was.

De heer G.V. dient te worden beschouwd als professionele handelaar in kunst. Hij drijft deze handel onder de benaming 'African Gallery'. Hij verkreeg ook een commissie op de door hem verkochte kunstvoorwerpen. In zijn conclusies van 19 november 2018 bestempelt hij zichzelf ook als 'een dienstverlener in uitvoerende kunst'.

Daar de heer G.V. met de heer A.F., die woonachtig is in België, een overeenkomst is aangegaan aangaande de verkoop van een groot aantal kunstvoorwerpen, staat het op zich reeds vast dat de heer G.V. commerciële of beroepsactiviteiten ontplooit in België. Het feit dat de website van de heer G.V. een Nederlandse domeinnaam heeft, volledig in het Engels werd opgesteld en enkel contactgegevens in Nederland vermeldt, doet hier geen enkele afbreuk aan.

Bijgevolg is voldaan aan artikel 17.c van voormelde EU-Verordening. Aldus kan toepassing worden gemaakt van artikel 18 van de EU-Verordening die een uitzondering uitmaakt op hetgeen is voorgeschreven door artikel 4 van voormelde EU-Verordening. Dit artikel luidt:

“De rechtsvordering die door een consument wordt ingesteld tegen de wederpartij bij de overeenkomst, kan worden gebracht hetzij voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan die partij woonplaats heeft, hetzij, ongeacht de woonplaats van de wederpartij, voor het gerecht van de plaats waar de consument woonplaats heeft.”

Daar de heer A.F. woonachtig is in België heeft deze rechtbank weldegelijk internationale rechtsmacht om te oordelen over onderhavig geschil.

4. Toepasselijk recht

De heer A.F. stelt dat het Belgische recht dient te worden toegepast op onderhavig geschil waarbij hij zich baseert op artikel 6 van de EG-Verordening nr. 593/2008 (Rome I).

Voormelde verordening is evenwel enkel van toepassing op overeenkomsten daterend van na 17 december 2009. Daar de litigieuze overeenkomst dateert van november 2007 dient derhalve toepassing te worden gemaakt van het Verdrag van 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst. Artikel 5 van dit verdrag bepaalt dat:

"Door consumenten gesloten overeenkomsten.

1. Dit artikel is van toepassing op overeenkomsten die betrekking hebben op de levering van roerende lichamelijke zaken of de verstrekking van diensten aan een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, alsmede op overeenkomsten ter financiering van een dergelijke levering of verstrekking.

2. Ongeacht artikel 3 kan de rechtskeuze van partij en er niet toe leiden dat de consument de bescherming verliest welke hij geniet op grond van de dwingende bepalingen van het recht van het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, indien

- de sluiting van de overeenkomst in dat land is voorafgegaan door een bijzonder voorstel of publiciteit en indien de consument in dat land de voor de sluiting van die overeenkomst noodzakelijke handelingen heeft verricht, of

- de wederpartij van de consument of zijn vertegenwoordiger de bestelling van de consument in dat land heeft ontvangen, of
 - het een koopovereenkomst betreft en de consument vanuit dat land naar een ander land is gereisd en daar de bestelling heeft gedaan, mits de reis door de verkoper is georganiseerd met het doel de consument tot koop te bewegen.
3. Ongeacht het artikel 4 worden deze overeenkomsten, bij gebreke van een rechtskeuze overeenkomstig artikel 3, beheerst door het recht van het land waar de consument zijn gewone verblijfplaats heeft, indien zij zijn gesloten in de in het tweede lid beschreven omstandigheden.
4. Dit artikel is niet van toepassing op :
- a) de vervoerovereenkomst;
 - b) de overeenkomst tot verstrekking van diensten, wanneer de diensten aan de consument uitsluitend moeten worden verstrekt in een ander land dan dat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.
5. Ongeacht het vierde lid is dit artikel van toepassing op de overeenkomst waarbij voor één enkele prijs zowel vervoer als verblijf wordt aangeboden."

De heer A.F. is woonachtig in België.

De heer G.V. bewijst niet dat hij zijn diensten niet in België verstrekt. Het feit dat hij ook diensten voor een inwoner van België verstrekt, bewijst in wezen reeds het tegendeel.

Bijgevolg is het Belgische recht van toepassing op onderhavig geschil.

5. Beoordeling ten gronde

De heer A.F. bewijst niet dat hij de 90 kunstvoorwerpen die vermeld staan op zijn stuk 2 aan de heer G.V. heeft overhandigd. De betrokken lijst werd immers niet afgetekend door de heer G.V..

In zijn mail van 16 januari 2016 deelt de heer G.V. mee dat hij alle schilderijen (zonder deze nader te specificeren) heeft teruggezonden aan de heer A.F., met uitzondering van 'het metalen schilderij van N.'. In deze mail stelt de heer G.V. dat hij bereid is dit schilderij aan de heer A.F. terug te bezorgen mits deze de verpakings- en verzendkosten ten bedrage van 19,85 EUR zou betalen. Deze opschortende voorwaarde is niet wederrechtelijk en getuigt geenszins van kwade trouw in hoofde van de heer G.V.. Aangezien de heer A.F. niet aantoont dat hij het bedrag van 19,85 EUR heeft betaald aan de heer G.V., kan het deze laatste niet ten kwade worden geduid dat hij het betrokken schilderij nog niet heeft terugbezorgd aan de heer A.F..

De eis vanwege de heer A.F. is derhalve ongegrond.

6. Kosten van het geding en uitvoerbaarheid bij voorraad

De heer A.F. dient, als in het ongelijk gestelde partij, te worden veroordeeld tot de kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding (artikel 1017, 1ste lid van het Gerechtelijk Wetboek). Zijn eis betreft een niet in geld waardeerbare vordering zodat de desbetreffende tarieven van toepassing zijn. Er zijn geen redenen, zoals voorzien in artikel 1022, 3de alinea van het Gerechtelijk Wetboek, voor handen om af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding.

Overeenkomstig artikel 1397 van het Gerechtelijk Wetboek dient onderhavig vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard, niettegenstaande hoger beroep en zonder zekerheidsstelling.

De overige argumenten en middelen van partijen nopen niet tot een andere besluitvorming van de rechtbank.

7. Uitspraak

De rechtbank stelt vast dat de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in rechtszaken nageleefd is en doet uitspraak op tegenspraak.

Om alle bovenstaande redenen:

Zegt voor recht dat deze rechtbank internationale rechtsmacht heeft om te oordelen over onderhavig geschil.

Zegt voor recht dat het Belgische recht van toepassing is op onderhavig geschil.

Verklaart de eis vanwege de heer A.F. toelaatbaar, maar ongegrond.

Veroordeelt de heer A.F. tot de kosten van het geding, aan de zijde van de heer G.V. begroot en door de rechtbank vereffend op 1.440,00 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Verklaart onderhavig vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep en zonder zekerheidsstelling.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af.

Dit vonnis werd uitgesproken op vijftwintig maart tweeduizend negentien in openbare zitting van de Kamer AB14, die samengesteld was uit:

, rechter
, griffier

,

,